

Spotvogel:

Kor

Het zijn een stel optimisten, die mensen van het Balloërveld.

Halverwege een lange fietstocht pauzeerden we bij de schaapskooi. Geen schaap te zien (en het is gewoon een schuur hoor, geen kooi) maar er was wel een klein informatie-centrumpje. Eerst even naar de wc en toen naar binnen, naar het diorama van de heidefauna. Adder, hazelworm, Tapuit (broedt die daar nog?), Groene Specht (die had ik bij het schelpenpad horen roepen), bunzing, Korhoen en Korhen, hermelijn, Tureluur, Buizerd ... KORHOEN EN KORHEN? In welke tijd leven die lui van dat centrum eigenlijk?

Ik naar google.nl. "Korhoen Balloërveld".

Niks. Dan maar een vraag op Eurobirdnet.nl: 'Wanneer is voor het laatst een Korhoen op het Balloërveld gezien?' Antwoorden komen al gauw en de consensus is: rond 1985. Dat is twintig jaar geleden, beste mensen van Balloërveld en infocentrum. Dat opgezette baltsende paartje in de hei is op zijn zachtst een anachronisme en op zijn ergst pure misleiding van de argeloze toerist. Of is het gewoon wat de Engelsen wishful thinking noemen, de wens de vader van het diorama: 'We willen het uitgestorven Korhoen zo graag terug'?

Nu heb ik ook wel last van wishful thinking en had gehoord dat in het Fochteloërveen (dat is bij Fochtelo) nog altijd een paar taaie Korhoenders zouden overleven en ik maak het hier onbeschaamd publiek: ik heb nog nooit een wild Korhoen gezien. En dus vertrokken mijn vrouw en ik op een mooie

dag in het late voorjaar naar de ongerepte hoogveengebieden tussen Veenhuizen en Appelscha. Ik zie natuurlijk liever een Korhoen in de provincie Groningen maar dat zit er echt niet in.

Het viel niet tegen, daar in het Fries/Drentse grensgebied. Gelukkig had men door dit brok wildernis een uitstekend fietspad aangelegd en meteen aan het begin werden wij al verast met de aanblik van een familie Boomvallen die boven de plasjes aan het jagen waren op insecten. 'Daar vliegt nog een roofvogel', zei mijn vrouw die niet vogelt maar wel uitstekende ogen heeft. Al snel had ik mijn eerste Nederlandse Slangenarend in beeld. Dit alles beloofde veel voor de ontdekking van het laatste Korhoen.

Midden in de jungle groeide een bankje waarop wij plaatsnamen. Ik voelde gewoon dat er een Korhoen in de buurt moest zijn en met ingehouden adem scande ik de russen, zeggen, wilgen en andere vegetatie, maar op deze plek leverde het spieden en speuren in de vrije natuur alleen een familie Roodborsttapuiten op. Verder maar - het werd wat later en dus drukker en ik was blij dat we al snel uit het veen waren. Natuur is mooi maar het moet niet te gek worden. We reden het dorpje Fochtelo in en weer kreeg ik lucht van het Korhoen. Of was het de geur van verse koffie die uit het café kwam? De uitbater was net de tafeltjes aan het dekken. Op zijn T-shirt prijkte de afbeelding van een Korhoen en toen pas zag ik dat de naam van de boedel Het Korhoen was. Enig ornithologisch-historisch besef kan de Fochteloërs niet worden onzegd. 'Er staat ook een

beeldje op het plein', vertelde de kroegbaas en inderdaad trof ik daar een ijzeren sculptuur aan van een Korhaan met -hen, balt-send. Het deed me een beetje aan het diorama bij Balloo denken, alleen dat was van de Vrienden van de Schaapskooi en dit van de oudejaarsvereniging. Bij het afrekenen bleken er nog meer sporen van het Korhoen in

Fochteloo te zijn achtergebleven. Achter de tap stond en fraai opgezet mannetje tussen de bierpullen. 'Wild?', vroeg ik. 'Nee, een gekweekte', antwoordde de baas.

Het is duidelijk dat het in Noord-Nederland nog barst van de Korhoenders, maar levend?

